

„Службени гласник РС“, бр. 1/2017

ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ МАТИЋ против СРБИЈЕ

(Представка број 41722/14)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

15. новембар 2016. године

Ова пресуда је правоснажна, али може бити предмет редакцијске измене.

У предмету Матић против Србије,

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању већа у саставу:

Pere Pastor Vilanova, *председник,*

Branko Lubarda,

Georgios A. Serghides, *судије,*

и Fatoş Aracı, *заменик секретара Одељења,*

После већања на затвореној седници 18. октобра 2016. године,

Доноси следећу пресуду, која је усвојена тог дана:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу представке (број 41722/14) против Републике Србије које је Суду поднео према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција”) српски држављанин, господин Радослав Матић (у даљем тексту: „Подносилац представке”), 24. маја 2014. године.
2. Подносиоца представке заступала је госпођа М. Јоксимовић, адвокат из Крагујевца. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада”) заступао је њен заступник у то време, госпођа В. Родић коју је недавно заменила заступник госпођа Н. Плавшић.
3. Представка је 18. децембра 2014. године прослеђена Влади.
4. Влада је ставила примедбу на разматрање представке од стране Одбора. Пошто је размотрио ову примедбу, Суд је одбацује.

ЧИЊЕНИЦЕ

I. ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

5. Подносилац представке рођен је 1936. године и живи у Крагујевцу.
6. Подносилац представке је 13. децембра 2006. године поднео имовинско-правни захтев у кривичном поступку, као оштећени.
7. Првостепени суд у Крагујевцу је 18. новембра 2010. године донео првостепену пресуду.
8. Апелациони суд у Крагујевцу је 20. октобра 2011. године донео другостепену пресуду. Ова пресуда је подносиоцу представке уручена 7. новембра 2011. године.
9. Уставни суд Србије је 18. фебруара 2014. године одбацио уставну жалбу подносиоца представке.

ПРАВО

I. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. КОНВЕНЦИЈЕ

10. Подносилац представке се притуживао да је дужина поступка у питању била неспојива са захтевом разумног рока, утврђеног у члану 6. став 1. Конвенције, који гласи:

„Свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама ..., има право на ... расправу у разумном року пред ... судом,”

11. Влада је оспорила аргумент да се у посебним околностима предмета, наиме поступка на два нивоа, дужина поступка не може сматрати прекомерном.
12. Поступак у питању трајао је четири године и једанаест месеци на два нивоа.

А. Допуштеност

13. Суд констатује да ова представка није очигледно неоснована у смислу члана 35. став 3. Конвенције, нити недопуштена по неком другом основу. Она се, према томе, мора прогласити допуштеном.

Б. Основаност

14. Суд подсећа да се оправданост дужине поступка мора ценити у светлу околности конкретног предмета и позивањем на следеће критеријуме: сложеност предмета, понашање подносиоца представки и релевантних органа и значај предмета спора за подносиоца представке (види, међу многим другим ауторитетима, *Frydlender против Француске* [ВВ], број 30979/96, став 43, ЕЦХР 2000-VII).

15. Суд је често утврђивао повреде члана 6. став 1. Конвенције у предметима који покрећу питања слична овоме у конкретном случају (види *Frydlender*, цитирана у горњем тексту).

16. Пошто је размотрио сав материјал који му је достављен, Суд није нашао ниједну чињеницу, нити аргумент који би могли да га убеди да донесе другачији закључак о основаности притужбе подносиоца представке. С обзиром на своју судске праксу о овом питању (види *Немет против Србије*, број 22543/05, став 17, 8. децембар 2009. године), Суд сматра да је у предметном случају дужина поступка била прекомерна и да није испунила захтев разумног рока.

17. Према томе, дошло је до повреде члана 6. став 1. Конвенције.

II. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

18. Члан 41. Конвенције прописује:

„Када Суд утврди прекршај Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној странци.”

А. Штета

19. Подносилац представке је тражио разне износе у вези са материјалном и нематеријалном штетом због исхода домаћих поступака.

20. Влада је сматрала да су захтеви подносиоца представке неосновани зато што су се односили на исход домаћих поступака, а не на дужину наведених поступака.

21. С обзиром да се накнада коју је подносилац представке тражио односила на исход домаћих поступака, а не на дужину поступака, Суд не види никакву узрочну везу између утврђене повреде и тражене накнаде штете. Он због тога одбацује овај захтев.

Б. Трошкови

22. Подносилац представке је, такође, тражио ЕУР 450.00 за трошкове поступка настале пред Судом.

23. Влада је сматрала да су ти износи прекомерни.

24. С обзиром на документа која поседује и на своју судску праксу, Суд сматра да је оправдано да се подносиоцу представке досуди износ од 450.00 евра за трошкове поступка пред Судом.

В. Затезна камата

25. Суд сматра да је примерено да затезна камата буде заснована на најнижој каматној стопи Европске централне банке уз додатак од три процентна поена.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. *Проглашава* представку допуштеном;

2. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 6. Конвенције;

3. *Утврђује*

(а) да Тужена држава треба да исплати подносиоцу представке, у року од три месеца, ЕУР 450.00 (четири стотине педесет евра) на име трошкова, заједно са порезом који се може наплатити на ове износе, који ће се претворити у валуту Тужене државе по стопи важећој на дан исплате,

(б) да по истеку горе наведена три месеца до исплате, треба платити обичну камату на горе наведене износе по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централне банке у законском периоду уз додатак од три процентна поена;

4. *Одбија* преостали део захтева подносиоца представке за правично задовољење.

Састављено на енглеском језику и достављено у писаној форми на дан 15. новембра 2016. године, у складу са правилом 77 ст. 2. и 3. Пословника Суда.

Fatoş Aracı

Заменик секретара

Pere Pastor Vilanova

Председник